

ΚΩΣΤΑΣ ΠΛΙΑΚΟΣ
kpliakos@e-typos.com

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Το γεμάτο πιστόλι που διακαώς ζητούσε ο υπουργός Οικονομικών κ. Παπακωνσταντίνου για να κάνει τον «μπαμπούλα» στους κερδοσκόπους έχει πλέον την κάννη του γυρισμένη όχι μόνο εναντίον των Ελλήνων πολιτών αλλά και της ίδιας της κυβέρνησης. Η προσφυγή στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, όπως έχει δείξει η Ιστορία, συνεπάγεται την οικονομική αφαίμαξη της χώρας που θα βρεθεί στο δρόμο του αλλά και την ομηρία της κυβέρνησης, σε βαθμό που ισοδυναμεί με πολιτική αυτοκτονία. Το αποτέλεσμα των εκλογών στην Ουγγαρία είναι ένα καλό παράδειγμα για το πώς οι πολίτες τιμωρούν όλους όσοι υποθηκεύουν το μέλλον των παιδιών τους.

Οι Ούγγροι την προηγούμενη Κυριακή διέσυραν τους Σοσιαλιστές, οι οποίοι πήραν μόλις 28 έδρες, ενώ η Δεξιά 206, και στο δεύτερο γύρο, την άλλη Κυριακή, αναμένεται η πανηγυρική επικράτησή τους.

Η Ουγγαρία όμως δεν είναι το μόνο παράδειγμα που θα έπρεπε να μελετήσει ο κ. Παπανδρέου.

Το ΔΝΤ έχει στο ιστορικό του δεκάδες επεμβάσεις για τη «σωτηρία» χωρών με οικονομικά προβλήματα, παρεμβάσεις που συνοδεύτηκαν, εκτός από την εξαθλίωση των λαϊκών στρωμάτων, με βαθιά πολιτική κρίση και κατάρρευση των κυβερνήσεων.

Ο κ. Παπανδρέου έχει ήδη το πιστόλι στον κρόταφό του. Μένει να τραβήξει τη σκανδάλη. ■

Μεξικό 1994

Για να μειώσει το έλλειμμα του προϋπολογισμού, ο πρόεδρος της χώρας εκδίδει ομόλογα σε μεξικανικό νόμισμα μεν αλλά συνδεδεμένα με το δολάριο. Η χώρα είχε σταθερή ισοτιμία με το δολάριο αλλά στη δεδομένη χρονική στιγμή δεν διέθετε αρκετά αποθέματα που θα απέτρεπαν μια κερδοσκοπική επίθεση. Στα τέλη του 1994 η κυβέρνηση μετά από πιέσεις άφησε να κυμανθεί ελεύθερα η ισοτιμία με αποτέλεσμα να προκληθεί πανικός πωλήσεων ομολόγων και το μεξικανικό πέσο να καταρρεύσει. Οι ΗΠΑ έσπευσαν να αγοράσουν πέσος και να δώσουν εγγυήσεις δανείων ύψους 50 δισεκατομμυρίων δολαρίων ενώ το ΔΝΤ έδωσε δάνεια 17,5 δισεκατομμύρια δολάρια. Στις εκλογές του 2000 το Επαναστατικό Θεσμικό Κόμμα του προέδρου Ερνέστο Σεντίγιο θα έχανε την εξουσία μετά από σχεδόν έναν αιώνα. Η νεοφιλελεύθερη πολιτική όμως συνεχίστηκε και με τον επόμενο πρόεδρο του Μεξικού, Βισέντε Φοξ.

Βολιβία 1998-2003

Το 1998 το ΔΝΤ δανείζει 138 εκατομμύρια δολάρια στη Βολιβία και ζητεί μεταξύ άλλων την ιδιωτικοποίηση του δικτύου ύδρευσης και των υδάτινων πόρων μιας επαρχίας. Η απόπειρα οδηγεί σε βίαιες συγκρούσεις και εξέγερση. Το 2003 η κυβέρνηση της χώρας ζητεί εκ νέου δάνειο, ύψους 118 εκατομμυρίων δολαρίων. Το ΔΝΤ ζητεί και πάλι ιδιωτικοποιήσεις, περικοπές 6,5% στον προϋπολογισμό, αύξηση της φορολογίας και μειώσεις μισθών και συντάξεων.

Το Φεβρουάριο της ίδιας χρονιάς βίαιες διαδηλώσεις στην πρωτεύουσα Λα Πας καταλήγουν σε μακελειό με το στρατό να ανοίγει πυρ κατά των πολιτών σκοτώνοντας 33 και τραυματίζοντας 200. Ο πρόεδρος Σάντσες ντε Λοσάδα φυγαδεύεται από το Προεδρικό Μέγαρο και με τηλεοπτικό του μήνυμα αποσύρει την αύξηση της φορολογίας. Τον Οκτώβριο της ίδιας χρονιάς παραιτείται. Στον επόμενο ενάμιση χρόνο, η Βολιβία αλλάζει δύο προέδρους και στις εκλογές του 2005 νικητής των εκλογών αναδεικνύεται ο Εβο Μοράλες.

Αργεντινή 1999-2001

Στη δεκαετία του '90 το ΔΝΤ δάνεισε 13 δισεκατομμύρια δολάρια στη Αργεντινή και επέβαλε περιορισμούς στον προϋπολογισμό και ιδιωτικοποιήσεις. Το νόμισμα της χώρας ήταν συνδεδεμένο με το δολάριο και η ανατίμηση του αμερικανικού νομίσματος στη συγκεκριμένη περίοδο οδήγησε τη χώρα στα πρόθυρα χρεοκοπίας. Το ΔΝΤ επεμβαίνει το 2000 με δάνειο 40 δισεκατομμυρίων δολαρίων επιβάλλοντας μέτρα, τα οποία όμως δεν μπορούν να αποτρέψουν τη χρεοκοπία. Η χώρα βυθίζεται στη φτώχεια και η πρωτεύουσα γεμίζει από γκέτο αστέγων. Ο πρόεδρος Φερνάντο ντε λα Ρούα παραιτείται το Δεκέμβριο του 2001 και μέχρι το 2003 η χώρα είχε αλλάξει τρεις προέδρους. Την ίδια χρονιά, πρόεδρος αναλαμβάνει ο Νέστορ Κίρχνερ και επαναδιαπραγματεύεται το χρέος με το ΔΝΤ.

Βραζιλία 1999

Η δικτατορία στη Βραζιλία από το 1964 μέχρι το 1985 ήταν από τους πλέον ωφελημένους του ΔΝΤ. Συνολικά οι δικτάτορες χρέωσαν τη χώρα στην παραπάνω περίοδο με περίπου 100 δισεκατομμύρια δολάρια.

Υποτίθεται ότι το ΔΝΤ παρενέβη το 1999 στη Βραζιλία για να αποτρέψει την επέκταση της ασιατικής κρίσης και συμφώνησε να δώσει δάνειο 41,5 δισεκατομμυρίων δολαρίων και άλλα 30 δισεκατομμύρια το 2002.

Απαίτησε περικοπή 28 δισεκατομμυρίων δολαρίων στον προϋπολογισμό, γεγονός που μεταφραζόταν σε μαζικές απολύσεις δημοσίων υπαλλήλων, κατάργηση κοινωνικών προγραμμάτων και ιδιωτικοποιήσεις. Επιμένοντας στην αυστηρή νομισματική πολιτική, τα επιτόκια δανεισμού αυξήθηκαν σε μία μέρα 32% με αποτέλεσμα χιλιάδες επιχειρήσεις με χρέη να οδηγηθούν σε λουκέτο. Στις εκλογές του 2003 το κόμμα του Φερνάντο Γκαρντίζο πττήθηκε με μεγάλη διαφορά από το σημερινό πρόεδρο Λούλα ντα Σίλβα. Ο Λούλα κατάφερε να ξεχρεώσει πριν από το συμφωνηθέν χρονικό όριο και πέρσι εισέφερε στο ΔΝΤ 10 δισεκατομμύρια δολάρια για τη στήριξη των αναπτυσσόμενων χωρών.

ΔΝΤ: Από όπου οι κυβερνήσεις

ΤΑ ΚΛΕΙΔΙΑ
ΣΤΟ ΔΝΤ

ΔΝΤ το κυβερνοφάγο

T m@il

Οι χώρες που ζήτησαν βοήθεια και καταστράφηκαν ολοσχερώς

